

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Diaconu Iurie,

judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Arnaut Alexandru în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Dănilă Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 08.09.2018 – 30.09.2019;

2. instanța de apel: 12.03.2020 – 04.06.2020;

3. instanța de recurs: 22.07.2020 – 16.12.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 30 septembrie 2019, Dănilă Vladimir a fost achitat de învinuirea adusă privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

S-a respins ca neîntemeiată, solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru instrumentarea cauzei penale, în sumă de 23,24 lei, din contul inculpatului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

La data de 2 iulie 2018, în jurul orei 10:00, Dănilă Vladimir deținând permisul de conducere nr. xxxxx din 7 septembrie 2005, categoria „B”, ignorând rigorile art. 14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, conform cărora: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, s-a urcat la volanul autoturismului de model „Volkswagen Passat”, cu n/î xxxxx, și deplasându-se în mun. Cahul, str. Ștefan cel

Mare, a fost stopat de către colaboratorii Batalionului de patrulare „Sud” a INP a IGP al MAL

Fiind suspectat de consum de alcool, DĂNILÎ Vladimir a fost supus testării alcoolscopice, în rezultat s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de el constituie 0,46 mg/l, care conform art. 134/12 din Codul penal al Republicii Moldova, se consideră ca starea de ebrietate alcoolică cu „Grad Avansat”.

Astfel, acțiunile inculpatului Dănilî Vladimir au fost încadrate juridic în baza prevederilor art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, conform indicilor calificativi: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.”*

3. Sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs nemotivat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care: Dănilî Vladimir să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, conform prevederilor Codului penal până la modificările introduse prin Legea nr. 138 din 19 iulie 2018, în vigoare la 14 decembrie 2018, a-i stabili lui Dănilî Vladimir o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. Încasarea de la Dănilî Vladimir a cheltuielilor judiciare în mărime de 23,24 lei.

Ulterior, pe data de 9 martie 2020, procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, a depus o cerere de recurs motivată cu indicarea circumstanțelor de fapt și de drept, pe care își întemeiază recursul, și anume:

Instanța de judecată nu a făcut o analiză obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, și cercetate în cadrul ședinței de judecată, punând la baza achitării lui Dănilî Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, doar experimentul judiciar.

Potrivit articolul 28 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată efectuează acțiunile procesuale din oficiu, în limitele competenței sale, în afară de cazul când prin lege se dispune efectuarea acestora la cererea părților.

Potrivit art. 123 din Codul de procedură penală, în scopul verificării și precizării datelor ce au importanță pentru cauza penală și care pot fi reproduse în condițiile efectuării unor experimente și a altor activități de investigații, organul de urmărire penală este în drept să efectueze un experiment în procedura de urmărire penală.

Iar conform art. 24 din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, în cadrul urmăririi penale nici inculpatul Dănilî Vladimir și nici apărarea nu au solicitat efectuarea experimentului. Totodată, inculpatul DĂNILÎ Vladimir, în cadrul urmăririi penale fiind interogată în calitate de bănuit, ulterior în

calitate de învinuit folosindu-se de dreptul său procesual a refuzat să facă careva declarații.

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată de asemenea nici inculpatul Dănilă Vladimir, nici apărarea nu a solicitat efectuarea experimentului, ci numirea expertizei medico-legale, ceea ce a fost respins de către instanța de judecată.

Instanța de judecată din oficiu a numit efectuarea experimentului judiciar, prin urmare a încălcat prevederile articolelor 24, 28 alin. (2) și 123 din Codul de procedură penală.

Înainte de a fi efectuat experimental judiciar inculpatul Dănilă Vladimir nu a fost audiat, însă la solicitarea instanței de judecată a depus explicații referitor la administrarea medicamentului "Nitromint", care a declarat că când a fost oprit de colaboratorii de poliție a folosit medicamentul "Nitromint", efectuând 4-5 pufuri.

Cu toate acestea, procurorul a menționat că ulterior în cadrul experimentului judiciar, inculpatul Dănilă Vladimir a folosit două medicamente "Nitrosprei" și "Nitromint", efectuând 8 pufuri în regiunea bucală, și nu unu cum a menționat anterior.

La caz s-a reținut, că martorul Cîrnici Elena în cadrul ședinței de judecată a declarat că modul de administrare a medicamentului "Nitromint" - un puf sub limbă, peste fiecare cinci minute. "Nitromint" și "Nitrosprei" este unul și același medicament.

La efectuarea experimentului judiciar, medicamentele au fost aduse direct de către inculpatul Dănilă Vladimir, fără a fi verificate referitor la conținutul și integritatea lor.

În consecință, în motivarea soluției instanța de judecată neîntemeiat nu a dat nici o apreciere circumstanțelor date, și fără a respecta prevederile legislației în vigoare, a stabilit că în rezultatul experimentului judiciar și-a găsit confirmare faptul că în cazul administrării preparatelor medicamentoase ca „Nitromint”, la inculpatul Dănilă Vladimir, fiind supus testării alcooloscopice, s-a constatat existența vaporilor de alcool.

Decizia instanței de judecată nu are un substrat bine argumentat, neluându-se în considerare toate circumstanțele ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, iar în motivarea soluției, instanța de judecată neîntemeiat nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor Ghenciu Oleg și Cîmici Elena.

Vina inculpatului Dănilă Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, este dovedită pe deplin și prin materialele cauzei penale nr. 2018150535 și anume: prin procesul-verbal privind depistarea infracțiunii, or constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 2 iulie 2018; prin procesul-verbal cu privire la constatarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, potrivit căruia cet. Dănilă Vladimir a fost testat cu aparatul „Drager”, a fost de acord cu rezultatul 0,46 mg/l, nu a solicitat să i se preleve mostre de sânge și de cele întâmplare se căiește; prin procesul-verbal de ridicare din 6 iulie 2018, în cadrul acțiunii procesuale de la Ghenciu Oleg a fost

ridicat un CD-R cu înregistrări video din data de 02 iulie 2018; prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 20 iulie 2018, în cadrul acțiunii procesuale s-a examinat un CD-R cu înregistrări video din data de 02 iulie 2018; rezultatul alcooltestului „Drager” din 2 iulie 2018, conform căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Dănilă Vladimir constituie 0,46 mg/l.

Instanța de judecată adoptând sentința la 30 septembrie 2019, prin care Dănilă Vladimir a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 1 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei sentințe decât cea pe care materialul probator o susține.

Mai mult ca atât, instanța de judecată, adoptând sentința de achitare în privința lui Dănilă Vladimir nu a ținut cont de prevederile punctului 37 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”, potrivit căruia, sentința de achitare în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, se adoptă atunci când faptele incriminate inculpatului nu au avut loc ori când consecințele indicate în învinuire s-au produs în urma acțiunilor persoanei căreia i s-a pricinuit dauna sau indiferent de voința cuiva, de exemplu, cazul fortuit (fapta săvârșită fără vinovăție). De asemenea, este important de reținut faptul că, în conformitate cu prevederile punctului 38 al hotărârii menționate mai sus, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă: - indicarea învinuirii, expunerea circumstanțelor cauzei constatate de instanță; - analiza probelor, temeinicia concluziilor instanței despre faptul că învinuirea nu și-a găsit confirmare, precum și motivarea de ce instanța respinge probele puse la baza învinuirii.

Astfel, procurorul a considerat că, prima instanță nu a făcut o analiză obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor în ansamblu, nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iunie 2020, recursul declarat de către procuror a fost admis, sentința casată total, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Dănilă Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale ceea ce constituie 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

S-a respins, ca neîntemeiată, solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în sumă de 23 lei 24 bani.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, la solicitarea procurorului, a fost dispusă audierea nemijlocită în ședința instanței de recurs a martorului Oleg Ghenciu, audierea inculpatului și cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță, precum și administrarea oricăror probe noi prezentate de părți - de recurent în susținerea recursului declarat sau de partea opusă în contracararea argumentelor recursului, și anume: ordonanța de începere a urmăririi penale din data de 3 iulie 2018; ordonanța de fixare a termenului de urmărire penală din data de 3 iulie 2018; procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din data de 02 iulie 2018; raportul întocmit de către ofițerul de patrulare Oleg Ghenciu din data de 02 iulie 2018; procesul-verbal cu privire la constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din data de 02 iulie 2018; cecul eliberat în urma testării lui Dănilă Vladimir cu privire la aflarea în stare de ebrietate alcoolică, potrivit cu care în rezultatul testării alcoolscopice s-a stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Dănilă Vladimir constituia 0,46 mg/l; buletinul de verificare metrologică nr. 3.5.49-690 al Alcotestului 6810 din 29 martie 2018; procesul-verbal de audiere a martorului Oleg Ghenciu din data de 6 iulie 2018, în cadrul urmăririi penale; ordonanța de recunoaște în calitate de bănuit a cet. Dănilă Vladimir din data de 12 iulie 2018; procesul-verbal de audiere a bănuitului Dănilă Vladimir din data de 12 iulie 2018, din care rezultă că folosindu-se de drepturile procesuale, bănuitul refuză să dea declarații; revendicare pe numele lui Dănilă Vladimir din data de 18 iulie 2018; certificatul eliberat de către Spitalul Raional Cahul prin care certifică că Dănilă Vladimir nu se află la evidența medicului narcolog; raportul de inspecție tehnică periodică a vehiculului din data de 2 mai 2018; extrasul din Registrul de stat al Populației pe numele lui Dănilă Vladimir din data de 24 iulie 2018; procesul-verbal de ridicare din data de 06 iulie 2018 a unui CD-R cu înregistrări video din data de 2 iulie 2018; procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 20 iulie 2018 cu anexă un CD-R; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din data de 20 iulie 2018; legitimația de pensionar pe numele lui Dănilă Vladimir; ordonanța de punere sub învinuire a lui Dănilă Vladimir din data de 22 august 2018; procesul-verbal de audiere a învinuitului Dănilă Vladimir din data de 22 august 2018; ordonanța procurorului-șef interimar al Procuraturii raionului Cahul-Andrian Tabureanu, din data de 4 septembrie 2018; demersul privind dispunerea efectuării expertizei medico -legale înaintat de către partea apărării în instanța de fond; încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 10 decembrie 2018, prin care s-a respins demersul privind dispunerea efectuării expertizei medico -legale; extrasul din fișa medicală a bolnavului de staționar Dănilă Vladimir din data de 25 februarie 2019; extrasul pe numele pacientului Dănilă Vladimir; declarațiile martorului Elena Cîrnici.

Prin urmare, analizând cumulul de probe enunțat mai sus din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar toate probele în

ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conform intimei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de recurs a constatat că, instanța de fond a dat o apreciere incorectă probelor administrate și prezentate de către părți, și neîntemeiat a ajuns la concluzia cu privire la achitarea inculpatului Dănilă Vladimir de comiterea infracțiunii incriminate, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de recurs a menționat că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din data de 01 aprilie 2019 (vol. I, f.d. 174), instanța a dispus efectuarea experimentului la folosirea medicamentelor Nitrospray și Nitromint pentru a verifica dacă aparatul Drager va indica concentrația de alcool în urma administrării preparatelor menționate de către inculpatul Dănilă Vladimir.

Analizând procedura efectuării experimentului, instanța de recurs a constatat lipsa unei descrieri detaliate a tuturor acțiunilor petrecute în cadrul acestuia, expunerea vagă și neclară a modului de administrare a preparatelor medicamentoase de către inculpatul Dănilă Vladimir, or, potrivit procesului-verbal nu este indicat modul în care inculpatul a administrat medicamentele Nitrospray și Nitromint, cantitatea și doza utilizată, fiecare medicament a fost utilizat separat sau în combinație cu celălalt preparat, numărul de pulverizări cu respectivele preparate medicamentoase și timpul exact scurs de la administrare până la verificarea rezultatului cu aparatul Drager.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a reținut că fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Dănilă Vladimir a declarat că înainte de a fi testat cu aparatul Drager, și-a administrat medicamentul Nitrospray sau Nitromint, neputând spune cu certitudine care anume din ele, pe când la efectuarea experimentului a rezultat în mod cert că le-a administrat pe ambele.

Respectiv, instanța de recurs a apreciat ca veridice argumentele invocate în cererea de recurs precum că, fiind audiat în ședința de judecată martorul Elena Cîmici, a declarat că medicamentul Nitromint se administrează câte un puf sub limbă peste fiecare cinci minute, pe când în cadrul efectuării experimentului judiciar, inculpatul Dănilă Vladimir a efectuat 8 pufuri în regiunea bucală cu ambele preparate medicamentoase.

De asemenea, s-a constatat că la efectuarea experimentului judiciar, preparatele medicamentoase enunțate supra au fost aduse direct de către inculpatul Dănilă Vladimir fără a fi verificate conținutul și integritatea acestora.

Toate cele descrise în ansamblu, contradicțiile și lipsa unei descrieri detaliate și exacte a modului în care a fost efectuat experimentul descris, trezesc dubii instanței de recurs cu privire la procedura efectuării experimentului cât și a rezultatului obținut.

Or, în pofida faptului că în rezultatul experimentului judiciar s-a constatat că, urmare a administrării preparatelor medicamentoase de către inculpatul Dănilă Vladimir, în urma testării cu aparatul Drager s-a constatat existența vaporilor de

alcool, acest fapt nu demonstrează incontestabil că la momentul stopării inculpatului de către polițiști, starea de ebrietate avansată constatată la acesta s-a datorat anume ca urmare a administrării medicamentelor indicate, or, declarațiile martorului Oleg Ghenciu în coroborare cu alte probe pertinente și concludente cauzei, au demonstrat fără echivoc că inculpatul Dănilă Vladimir se afla în stare de ebrietate la acel moment, anume din cauza consumului de băuturi alcoolice.

Instanța de recurs a constatat, în afara oricărui dubiu rezonabil faptul că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise care ar trezii dubii, nu au fost reținute.

Mai mult de atât, prin prisma tuturor probelor prezentate de către acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată a instanței de fond, administrate adăugător în instanța de recurs, instanța de recurs a menționat faptul că, starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptei imputate s-a confirmat în totalitate în instanța de recurs.

Astfel, în ședința instanței de recurs s-a constatat cu certitudine faptul că, la data de 02 iulie 2018, în jurul orei 10:00, Dănilă Vladimir deținând permisul de conducere nr. xxxxx din 7 septembrie 2005, categoria „B”, ignorând rigorile art. 14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, conform cărora: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, s-a urcat la volanul autoturismului de model „Volkswagen Passat”, cu n/î xxxx, și deplasându-se în mun. Cahul, str. Ștefan cel Mare, a fost stopat de către colaboratorii Batalionului de patrulare „Sud” a INP a IGP al MAI.

Fiind suspectat de consum de alcool, Dănilă Vladimir a fost supus testării alcoolscopice, în rezultat s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de el constituie 0,46 mg/l, care conform art. 134/12 din Codul penal al Republicii Moldova, se consideră ca starea de ebrietate alcoolică cu „Grad Avansat”.

Astfel, acțiunile inculpatului Dănilă Vladimir au fost încadrate juridic în baza prevederilor art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, conform indicilor calificativi: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”*, încadrare pe care instanța de recurs a însușit-o în mod integral și a constatat-o ca fiind dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de recurs a apreciat critic declarațiile inculpatului date în ședința instanței de recurs, precum că ultimul nu a consumat băuturi alcoolice și că testul Drager a arătat un rezultat pozitiv din cauza faptului că ar fi administrat preparatele medicamentoase care conțin alcool, or, aceste argumente au fost combătute integral prin declarațiile martorului Oleg Ghenciu, cât și prin alte mijloace de probe cercetate și verificate în instanța de recurs.

Alegațiile inculpatului precum că acesta nu cunoștea despre faptul că medicamentele Nitrospray și Nitromint, conțin alcool și că starea de ebrietate a fost cauzată din cauza întrebuițării acestor medicamente, instanța de recurs le-a apreciat critic și neîntemeiate, or, însăși inculpatul a declarat expres în ședința instanței de recurs faptul că, administrează aceste medicamente din anul 2003 de când a avut primul atac de cord.

Prin urmare, ținând cont de faptul că inculpatul Dănilî Vladimir administrează de o perioadă îndelungată de timp respectivele preparate, instanței de recurs nu i-au fost aduse argumente temeinice de către partea apărării, care să probeze într-o oarecare măsură alegațiile inculpatului referitor la cele declarate.

Mai mult ca atât, administrând de o perioadă foarte îndelungată de timp respectivele preparate medicamentoase, instanța de recurs nu a putut reține ca veridice alegațiile inculpatului precum că, ultimul nu a citit niciodată instrucțiunea și contraindicațiile în cazul administrării acestor medicamente, și că medicul cardiolog nu i-ar fi spus că acestea conțin alcool, or, cele declarate de către inculpat instanța de recurs în virtutea circumstanțelor constatate, le-a apreciat ca o metodă de ducere în eroare și eschivare de la răspunderea penală.

Or, însăși inculpatul Dănilî Vladimir în procesul-verbal cu privire la constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din data de 02 iulie 2018, a declarat expres prin înscris autentic că, m-a oprit politia, m-a pus să suflu în aparat, mi-a arătat 0,46, cu rezultatul dat sânt de acord, nu consider necesar de a mi se preleva mostre de sânge, mă căiesc active de cele întâmplare (vol. I, f.d. 5).

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de recurs a luat în considerație prevederile art. 10 alin. (2) din Codul penal, potrivit căruia legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Prin urmare, în speță instanța de recurs a aplicat legea în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale, care prevede o alternativă de pedepse și este mai blândă în raport cu legea în vigoare la momentul examinării cauzei.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, inculpatul Dănilî Vladimir a fost găsit vinovat le de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani (în redacția legii de până la modificările operate prin Legea nr. 138 din 19 iulie 2018, în vigoare la 14 decembrie 2018).

Potrivit alin. (2) al art. 16 din Codul penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Dănilî Vladimir este calificată ca fiind una ușoară.

Drept consecință, instanța de recurs a conchis că pentru fapta comisă de către inculpatul Dănilî Vladimir urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de amendă, ca fiind una echitabilă și rezonabilă pentru cele comise de către inculpat.

În calitate de pedeapsă complementară, prevăzută de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, instanța de recurs a conchis necesar de a aplica în privința lui Dănilă Vladimir pedeapsa respectivă sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Or, instanța de recurs a reținut că, infracțiunea care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatarea mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică și, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad și mai avansat de pericol, a conchis că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare sub forma de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Subsidiar, instanța de recurs a apreciat ca nefondată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Dănilă Vladimir în contul statului a cheltuielilor judiciare care se compun din costul testului „Drager” în sumă de 23,24 lei.

Instanța de recurs a accentuat că, procedura de măsurare legală a concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate se efectuează cu mijloace de măsurare de tip ALCOTEST 6810, de către persoane competente (polițiști sau personal medical, instruiți în modul corespunzător). Aceste aparate (analizator al concentrației de alcool de tip ALCOTEST 6810) se află în dotarea subdiviziunilor Inspectoratului National de Patrulare sau a Serviciilor Supraveghere Transport și Accidente Rutiere din cadrul Direcțiilor de Poliție municipale sau Inspectoratelor de Poliție Teritoriale și Instituțiilor medico-sanitare publice, și sunt procurate de instituțiile respective. Astfel, cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în speță nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente suportate de către stat. Mai mult, procurorul nu a argumentat în nici un fel raționamentul și necesitatea de a pune cheltuielile judiciare pe seama inculpatului Dănilă Vladimir, neprezentând vreun act documentar care atestă costul testului „Drager” (muștiuc igienic) și suportarea unor atare cheltuieli.

Prin urmare, cheltuielile pentru efectuarea testării alcoolscopice (costul testului „Drager” în sumă de 23,24 lei) sunt evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, și sunt puse pe seama statului în temeiul art. 227 alin. (3) din Codul de procedură penală, care stipulează: *„cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate”*.

5. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs în anulare de avocatul Arnaut Alexandu în numele condamnatului, care solicită casarea hotărârii contestate, cu menținerea sentinței.

La 28.07.2020 și 16.09.2020 avocatul Arnaut Alexandu în numele condamnatului, a declarat recursuri suplimentare în motivarea cărora invocă următoarele aspecte:

- instanța de recurs la examinarea cauzei a apreciat în mod eronat circumstanțele și probele cauzei, pronunțând ilegal o sentință de condamnare în privința lui Dănilă Vladimir;

- în acțiunile lui Dănilă Vladimir lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal;

- la stabilirea pedepsei sub formă de amendă, instanța de recurs nu a luat în considerație faptul că condamnatul este pensionar și invalid de gradul II;

- instanța de recurs nu a luat în considerație că în speță a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului în anulare declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În dispoziția art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speța supusă judecării, din conținutul recursului declarat, se constată că autorul acestuia solicită casarea deciziei instanței de recurs ordinar adoptată la caz și menținerea sentinței deoarece consideră că nu a fost confirmată vinovăția condamnatului în săvârșirea infracțiunii imputate, în cele din urmă neinvocând nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a condamnatului de săvârșirea infracțiunii imputate sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Deci, se constată că autorul recursului în anulare nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs, neinvocând concret unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere nu a stării de fapt, ci a problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de către avocatul Arnaut Alexandru în numele condamnatului Dănilă Vladimir, nu semnaleză careva viciu fundamental, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, nu constituie temei pentru recurs în anulare, în sensul dispoziției stipulate la art. 453 Cod de procedură penală. Astfel, recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal remarcă acel fapt, că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt. Punerea la îndoială a modului de administrare a probelor și reapreciere a acestora la etapa recursului în anulare, după cum solicită recurentul, nu se încadrează în art. 453 Cod de procedură penală.

Învederând cele menționate, Colegiul penal consideră, că argumentul invocat de avocatul Arnaut Alexandru în numele condamnatului Dănilă Vladimir în recursul în anulare, în partea admisibilității, legalității și aprecierii probelor, nu se circumscrie temeiurilor de declarare a recursului în anulare, prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse și întrucât recurentul a formulat recursul în anulare cu încălcarea prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, se va impune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu art. art. 456 alin. (1) și (3), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Arnaut Alexandru în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iunie 2020, în cauza penală în privința lui **Dănilă Vladimir Xxxxx**, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **16 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana